

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/563/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213222092
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4213222092.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/ F. F., nar. XX.XX.XXXX, 2/ P. F., nar. X.X.XXXX, obaja bytom A., t.č. V. O. XX/XXX, A., o zaplatenie 4.970,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom v rade 1/ a 2/ sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 1.10.2013 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcom zaplatiť mu sumu 4.970,40 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa v rade 1/ s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvorila dňa 15.7.2005 zmluvu č. 212040880, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala riadne splatiť. Odporca v rade 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 9.258,11 € (z toho dlžná istina 8.598,19 € a úrok z omeškania vo výške 659,92 €). Podaným návrhom na začatie konania si uplatnil na zaplatenie splátky splatné v období od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 4.970,40 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie úrok z omeškania vyčíslený za obdobie od 21.10.2010 do 10.5.2011 vo výške 17,05 € a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.970,40 € od 11.5.2011 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania navrhovateľ upresnil uplatnený nárok (a to v časti vyčísleného úroku z omeškania za obdobie od 21.10.2010 do 10.5.2011). Súd o návrhu navrhovateľa na pripustenie zmeny petitu rozhodol uznesením č.k. 14C/563/2014-56 zo dňa 4.9.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporcov v rade 1/ a 2/, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere, dohody o ručení, dohody o zabezpečení úveru životným poistením, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky, výzvy k úhrade, zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami, pokusu o zmier, špecifikácie pohľadávky, prehľadu finančných transakcií, uznesenia č.k. 14C/563/2014-56 zo dňa 4.9.2014 a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 24.3.2011, navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporcom titulom zmluvy o splátkovom úvere, pričom táto bola

špecifikovaná v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky bolo odporcyni v rade 1/ oznámené právnym predchodcom navrhovateľa podaním zo dňa 12.4.2011. Ako vyplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v čase postúpenia pohľadávky (t.j. k 24.3.2011) boli odporcovia v rade 1/ a 2/ v omeškaní s úhradou dlžnej sumy 1 251 dní.

Odporkyňa v rade 1/ s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 15.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0212040880. Na základe tejto zmluvy bol odporcyni v rade 1/ poskytnutý úver vo výške 6.638,78 € (200.000,- Sk), ktorý sa zaviazala vrátiť veriteľovi v mesačných splátkach po 87,20 € (2.627,- Sk) v období od 20.8.2005 do 20.6.2015. Úroková sadzba bola ustálená vo výške 9,10 % ročne. Zaplatenie úveru bolo zabezpečené dohodou o ručení, ktorú uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom v rade 2/ dňa 15.7.2005. Úver bol tiež zabezpečený životným poistením (dohoda o zabezpečení úveru životným poistením zo dňa 15.7.2005). Ako vyplynulo zo špecifikácie pohľadávky odporcovia titulom poskytnutého úveru ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovali sumu 9.258,11 €, ktorá pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 8.598,19 € a úroku z omeškania vo výške 659,92 €. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.6.2015 v počte 57 a celkovej výške 4.970,40 €.

Odporkyňa v rade 1/ v priebehu konania uviedla, že úver splácala približne do roku 2007, keď poslednú splátku úveru mohla zaplatiť dňa 15.10.2007. Tento prestala splácať z dôvodu straty zamestnania, pričom od podania návrhu na začatie konania titulom dlžnej sumy tiež nič neuhradila. Doplnila, že od 23.6.2015 sa zamestnala v Maďarsku v spoločnosti DELFI ako robotníčka. Plynie jej skúšobná doba a v súčasnosti absolvuje rôzne školenia. Doposiaľ poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,- € mesačne a príspevok na bývanie vo výške 53,- € mesačne. Je slobodná, bez vyživovacej povinnosti. Odporca v rade 2/ je jej brat. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, osobné motorové vozidlo, prípadne inú hnutelnú vec väčšej hodnoty. Na základe súdneho rozhodnutia spláca svoje dva záväzky voči spoločnosti Slovak Telekom mesačnými splátkami po 10,- a 15,- € mesačne. Tiež spláca svoj záväzok voči spoločnosti Provident mesačnou splátkou vo výške 5,- € a iný záväzok mesačnou splátkou v rovnakej výške. V súvislosti so svojim zdravotným stavom má výdavky na zakúpenie liekov vo výške cca. 34,- € mesačne. Vypomáha odporcovi v rade 2/ tým, že mu poskytuje stravu.

Odporca v rade 2/ v priebehu konania potvrdil, že v zmluvnom vzťahu vystupoval ako ručiteľ, pričom on titulom úveru nič neuhradil. Doplnil, že v roku 2007 už v nehnuteľnosti na adrese: Košická 666/38, Komárno nebývali, z tejto sa odsťahovali v roku 2006. Dôvodom odsťahovania sa bolo, že na nehnuteľnosti viazla ťarcha v podobe exekučného záložného práva, pričom vlastnícke právo k nehnuteľnosti bolo v priebehu exekučného konania prevedené na tretiu osobu. Čo sa týka svojich osobných, majetkových a zárobkových pomerov uviedol, že je slobodný bez vyživovacej povinnosti. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, osobné motorové vozidlo, prípadne inú hnutelnú vec väčšej hodnoty. Je nezamestnaný, nie je však vedený v evidencii nezamestnaných úradu práce, pretože nespĺňa podmienky na zaevidovanie sa. Naposledy bol zamestnaný v roku 2012. V súčasnej dobe si privyrába brigádami, tento rok si však nič nezarábil. Na zabezpečenie základných životných potrieb si finančné prostriedky požičiava, žiaden svoj záväzok nespláca.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to písomne vyzval. Podľa § 306 ods. 2 Obchodného zákonníka, ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi.

Podľa § 310 Obchodného zákonníka, právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto

zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporkyňa v rade 1/ ako dlžník uzavreli dňa 15.7.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0212040880. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňa v rade 1/ poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 €), ktorý sa odporkyňa v rade 1/ zaviazala právnomu predchodcovi navrhovateľa uhradiť spolu s dohodnutým zmluvným úrokom vo výške 9,10 % ročne v pravidelných mesačných splátkach vo výške 87,20 € v období od 20.8.2005 do 20.6.2015 (v mesačných splátkach splatných vždy k 20. dňu v mesiaci). Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Úver bol zabezpečený ručiteľským záväzkom odporcu v rade 2/ (dohoda o ručení zo dňa 15.7.2005). Odporkyňa v rade 1/ čerpala úver v sume 6.638,78 € dňa 15.7.2005. Tento riadne a včas nesplácala, keď poslednú splátku úveru uhradila dňa 15.10.2007. Ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 24.3.2011 evidoval právny predchodca navrhovateľa v bankovom informačnom systéme pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere v sume 9.258,11 €, keď navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia splátok splatných v období od 20.10.2010 do 20.6.2015. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporkyne v rade 1/, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere a odporcu v rade 2/, ktorý vznikol titulom ručiteľského záväzku. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňa v rade 1/ je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). S ohľadom na tento záver súdu bolo v konaní potrebné zaoberať sa i skutočnosťou, či navrhovateľ neuplatňuje premlčaný nárok, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu

plnenie voči odporkyni v rade 1/ ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd od 13.6.2014 povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Zároveň bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či na premlčanie (konkrétne premlčaciu dobu) uplatneného nároku je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre odporkyňu v rade 1/ ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si odporkyňa v rade 1/ ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrela zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania. V prejednávanej veci z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané, že poslednú splátku úveru uhradila odporkyňa dňa 15.10.2007, pričom právny predchodca navrhovateľa si účtoval úrok z omeškania z dlžných splátok až do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do 24.3.2011. Potom deň, kedy bol navrhovateľ (resp. jeho právny predchodca) oprávnený zosplatiť svoju pohľadávku možno v zmysle citovaného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka považovať za deň, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a teda za deň začatia plynutia premlčacej doby. Z prehľadu finančných transakcií vyplynulo, že odporkyňa v rade 1/ naposledy uhradila splátku úveru dňa 15.10.2007. Od 21.2.2008 (teda uplynutím lehoty troch mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.11.2007) začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere na súde (§ 392 ods. 2 Obchodného zákonníka) v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 20.2.2011. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 1.10.2013 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo navrhovateľa na uplatnenie jeho (aj keď premlčaného) nároku návrhom na súde. Avšak poznamenáva, že navrhovateľ nárok na vrátenie dlžnej sumy úveru uplatnil po viac ako piatich rokoch odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na uplatnenie takéhoto nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musel súd bezpochyby prihliadnuť aj bez návrhu, konkrétne na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania ako zákonnej prekážky, ktorá s poukazom na 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bráni priznať plnenie voči spotrebiteľovi, bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa voči odporkyni v rade 1/ zamietol. Súd tiež zamietol návrh voči odporcovi v rade 2/, keďže nárok bol uplatnený titulom ručiteľského záväzku a odporca v rade 2/ ako ručiteľ mal v konaní právo vzniesť rovnaké námietky ako dlžník (teda aj námietku premlčania, na ktorú súd prihliada ex offio). Čo sa týka odporcu v rade 2/, lehota na uplatnenie nároku začala plynúť v rovnaký moment ako u odporkyne v

rade 1/ s tým rozdielom, že táto je štvorročná a uplynula dňa 20.2.2012 (teda pred podaním návrhu na začatie konania na súd). Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Hoci odporcovia v rade 1/ a 2/ boli podľa výsledku konania plne úspešnými účastníkmi konania, súd im náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.